

38è CONCURS LITERARI
EL PERELLÓ 2019

Categoria d'escriptors adults

Modalitat: Poesia

Pseudònim: Antoni Font

Tres-catorze-setze

Sàpida amalgama de Ciència i Poesia

ARISTÒTIL I LA TEORIA DELS SIL·LOGISMES

Les brúixoles marquen camins
i ets tu qui està marcant el meu rumb:

has esdevingut la meva brúixola.

Rere planers sil·logismes

s'amaguen veritats ingents.

Fràgils premisses no esfondren

els murs del castell tautològic.

Quan l'horitzó no és prioritat,

se n'esborren aviat els confins.

ARQUÍMEDES I LA SUBMERSIÓ EN FLUIDS

No és mai prolixa ni sobrera
una capbussada atzarosa
a l'estany de les emocions.

Submergeix ta vida dins la meva;
el volum del fluid que desallotgis
mai pesarà prou per fer vessar
i despecegar la meva estima.

MARIE CURIE I LA RADIOACTIVITAT

Irradies una gaubança
que emplena tots els calaixos buits.

Irradies un entusiasme
que enlluerna el racó més fosc.

Vull fer-me just mereixedor
de les partícules que emets.

Descodificar-les amb delit
i omplir-me'n amb delectança.

I, si cal, com Curie em buidaré
en cada una de les provatures.

CHARLES DARWIN I L'ORIGEN DE LES ESPÈCIES

La destresa és sempre vital;
la competència, sempre ferotge.

I sobrevivim, que no és poc.

Serà, qualsevol capacitat,
sinònim de més facilitats.

Perquè és massa pensant el dilema
d'escollir entre adaptar-se o morir!

Han vingut i vindran molts revolts...

Però sobrevivim, que no és poc.

LEONARDO DA VINCI I L'ANATOMIA

No li cal ornament, al teu rostre,
per refulgir –entre rubor– al ball
dels cànons i les proporcions.

Hi dansa també el teu cos menut,
prenyat de simetries perfectes.

I el teu cor, ja desinhibit,
fa bategar el meu ben puixant.

I en aquest últim sopar, aviat
sobra la brusa –tan *mona* i llisa–
perquè ens abrusa ja la passió.

RENÉ DESCARTES I LA GEOMETRIA ANALÍTICA

Dubtes; tot són dubtes. Tothora.

Què en saps? I com ho has sabut?

En tens una absoluta certesa?

L'hesitació genera dubtes.

I el titubeig serà feblesa.

Perquè amb el dubte ve la incertesa.

Ni tan sols de nostra existència

podrem ja mai encertir-nos.

Però és la dubtança qui –amb convicció–

ens conduirà a la certitud.

THOMAS ALVA EDISON I ELS MÉS DE MIL INVENTS

T'inventaré un futur ben pròsper
quan les remembrances se't cruspeixin.

T'inventaré un port proper i calmós
quan et vegi navegar a la deriva.

T'inventaré un filament sempitern
que et brindarà lluminària perpètua.

T'inventaré “i tants” sense “peròs”;
rambles d'estima sense cruïlles;
“per sempre” sense condicionants.

I tot –tot!– el que faci falta.

ALBERT EINSTEIN I LA TEORIA DE LA RELATIVITAT

Encara em pregunto: amb quins ulls

t'havia estat mirant fins ara?

Amb una ingent evidència als nassos

–que tothom veia d'una hora lluny–,

com era jo incapaç de copsar

la venustat que ara m'eclipsa?

Som batecs d'energia que muda

i que multiplica percepcions.

Tot és sempre relatiu. Sempre.

MICHAEL FARADAY I LA INTERACCIÓ ENTRE MAGNETISME I LLUM

A voltes és la inèrcia qui esbossa
camins que són pols d'atracció.

¿Hi ha algú que en fugi, de la llum
que s'albira al final dels túnels?

No pots ni imaginar com m'atraus!

Aquests ulls amb què tot ho il·lumines...

A voltes és l'amor qui esbossa
camins que són pols d'atracció.

ALEXANDER FLEMING I LA PENICILINA

És a vegades la intuïció
qui encén sobtadament les llums...
La casualitat juga sempre, també.
Dels continus i atúïdors embats
n'hem sabut aprendre a brodar una cuirassa
que ens abilla i ens farà forts.
Potser serà curulls de llot...
però sortirem del fanguissar.

BENJAMIN FRANKLIN I EL COMPTAQUILÒMETRES

L'arribada del tro és imminent
després d'aquesta llampegadissa...

Ens adrecem al mateix port
però a velocitats diferents,
com una cataifa de llamps
que esperen pacients el seu tro.

Però jo minoraré el pas
i reduiré marxa, si cal;
perquè puguis seguir-me
i ajustarem la sincronia.

Llamps i trons! Que arribi la tempesta!

GALILEU GALILEI I EL MICROSCOPI

Som anodines minúcies
en la immensitat de l'univers.
Som els fruits –d'impuls anoètic–
d'una pendolada que s'allarga
fins a perdre's en l'ensopiment.
Cobejarem cel i terra, però
–com bagatel·les microscòpiques–
ens diluïrem en el no-res.

JOHANNES KEPLER I EL MOVIMENT ORBITAL DELS PLANETES

Seré el teu perpetu seuaç,
d'incondicional vassallia,
acomplint fidel servitud.

T'orbito mentre deixis orbitar-te.

Allí on tu vagis, aniré.

I tots dansem, en constant moviment...

I el dia que tu no hi siguis... Ai!,
que en serà, aquell dia, de mi?

GREGOR MENDEL I LA GENÈTICA

Tinc la palmària certesa
que el meu camí no és una tria...

Tampoc és pas fruit del conjur
d'una fetillera novençana.

Pensem que anem inventant senders
i no fem més que resseguir
els més fressats dels carrerany.

Som l'esquitx dels qui ens han precedit.

És la patent constatació
d'aquells testos –tan mencionats!–
que sempre s'assemblen a les olles.

MARIA SIBYLLA MERIAN I LA METAMORFOSI DE LES PAPALLONES

Som canvi. Muda rere muda.

El capgirell és sempre constant.

Ens arrosseguem primer per terra...

I, com crisàlides fràgils,

cerquem plàcida protecció

fins que ens alliberem del capoll

i procurem aixecar el vol,

sabent que retornarem a terra.

Muda rere muda. Som canvi.

ISAAC NEWTON I LA LLEI DE LA GRAVETAT

La llunyania apaivaga afanys.
És una d'aquelles qüestions
d'inversa proporcionalitat.
Com que la força d'atracció
que pugui haver-hi entre nosaltres
s'estira i s'estreny en funció
de la distància que ens separa,
procura no allunyar-te gaire!
O tot caurà pel seu propi pes.

ALFRED NOBEL I LA DINAMITA

Hi ha llavors d'inusitada gènesi
que fan reviscolar esperances...

A voltes, el bé pot ser el fruit
d'un dany que ha remogut consciències:

lenificant esperits rebels,
ha ablanit uns cors impenetrables.

L'hermetisme aviat es dissipa.

No hi ha esmenes prou fructuoses
quan tot se n'ha anat ja pels aires...

BLAISE PASCAL I LA LLEI DELS VASOS COMUNICANTS

Procurarem trobar l'equilibri
que permeti que el bot suri, encara.

Perquè el dia que tu t'enfoncis,
pugui estar jo a disposició
i mantenir-te en superfície.

Però cal que imperin calma i seny.
Que cercar equilibri no ens ofusqui...
Només quan deixi de ser un propòsit
podrà arribar com a solució.

NETTIE STEVENS I ELS CROMOSOMES

Som la suma de belles tessel·les.

I cada bocí ens brinda unitat.

Custodiem mosaics singulars.

Perquè un sol gen ho canvia tot.

Com una lletra canvia un mot,

alterant-lo de dalt a baix.

Diu que és qüestió de caràcters:

sigui dels signes que s'escriuen,

o dels personals que es pateixen...

Qui sap si la resposta està als gens?

Ho tenim poc clar; més aviat gens.

NIKOLA TESLA I LA RÀDIO

I dius. I dic. I anirem dient.
S'enceta un broll que regalima,
un gotimall que prompte evita
un sorollós emmudiment.
I el mot serà el nostre refugi,
un soplug davant l'amenaça
de l'avern del silenci final.

I dius. I dic. I anirem dient...